

5. třída

HRADNÍ ZPRAVODAJ

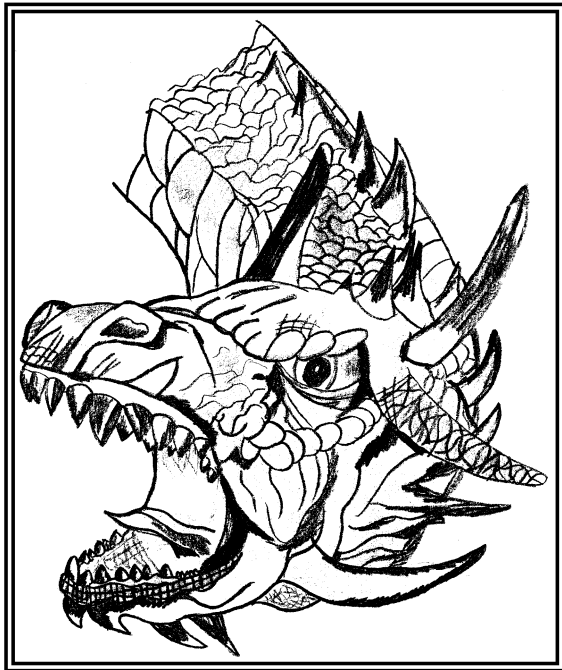

O Bílé paní

Píše se rok 2022. Bílá paní vstává. Jde si dát něco k snídani. Koukne se do ledničky, vyndá si salám s máslem a pak ještě chleba. Pak se jde dívat na televizi.

Udělá si oběd a po obědě jde jako každá jiná paní do práce strašit na hrad. Jde klikatými cestami přes křižovatky, kudy jezdí spousta aut.

Tak dojde do hradu Karlštejn. Tady straší nejraději. Počká si na noc a pak půjde strašit. Dnes jich postraším aspoň dvacet, řekla si Bílá paní. Takhle to chodí pořád. Vždycky vystraší hodně lidí, jen v zimě ne, to moc lidí na hrady nechodí.

Dana F.

Roštejn

*Chtěla bych vyjet na výlet
na nějaký pěkný hrad.*

*Roštejn asi zvítězí,
co si budem lhát.*

*Vždyť na Vysočině se nachází,
budu to mít blízko,
stále mi z toho vychází,
že je to pěkné místo.*

*Kolem stojí lesy, háje,
je tam vážně krásně.*

*Jsem ráda, že jsem z tohoto kraje
a tím končím básně.*

Patricie T.

Ale
jednoho

dne se to stalo. Lidé se jí přestávali bát, ten osudný den se jí nepolekal nikdo. A tak jí dali padáka. Bílá paní z toho byla smutná. Tolik se jí dařilo a najednou takový konec. „Celá kariéra je v háji,“ zařvala Bílá paní. Ani se svými nejbližšími a nejlepšími kamarádkami nemluvila.

Pak se šla na hrad přece jen ještě jednou zeptat, ale oni jí nepustili ani dovnitř. „Takoví surovci,“ pomyslela si Bílá paní. Vydala se do hospody, jestli by jí někdo nepomohl.

„Říkala jste, že byste potřebovala pomoc. Co pro vás můžu udělat?“ zeptal se barman. „No, vyhodili mě z práce. Jsem už moc

stará, potřebovala bych elixír mládí,“ posteskla si Bílá paní. „O něčem bych věděl,“ řekl barman, „ale je to odtud hodně daleko,“ pokračoval, „musela byste projít hustými lesy, velkými vodopády a nakonec přes horké prameny,“ řekl. „Jéé, to bude nádhera, jako na ostrově nebo v úplném ráji,“ pomyslela si Bílá paní a vydala se na cestu.

Vzala si batoh, přešla lesy, velké vodopády

Hrad Kost

Na hradě Kost je lidí dost.

Lidé však netuší, že tam straší.

Bezhlavý jezdec, bílá paní, řeknu vám povídek spousta a návštěvníci nemaj zdání, kudy vlastně brouzdaj.

Myslí si, že je to legenda pouhá, ale věřte, tak to není.

Na tom hradu je každá noc divoká a váš názor jistě změní.

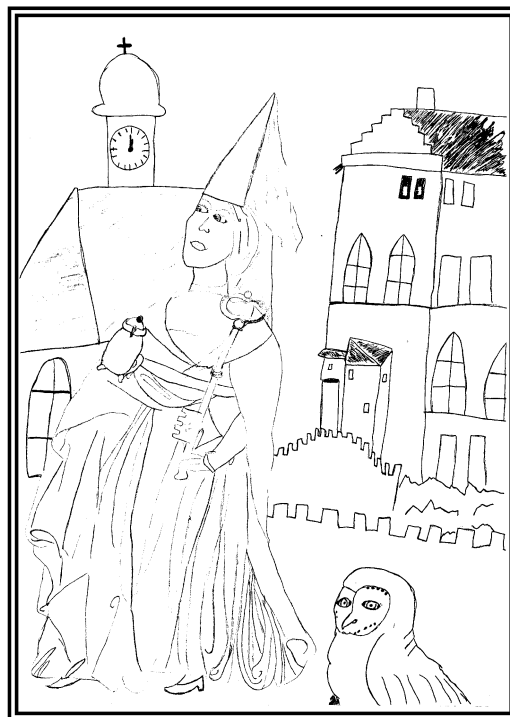
Patricie T.

a dorazila až k horkým pramenům.

Tam našla banány a hodila je do vody.

Banány byly ze-

le-
né, ale díky teplým pramenům ty banány pěkně změkly. Vyndala je a šla dál. Nakonec se dostala pro ten elixír a vypila ho. Najednou vypadala jako zamlada a vrátila se zpátky do města. Tam poděkovala barmanovi za záchranu své kariéry.

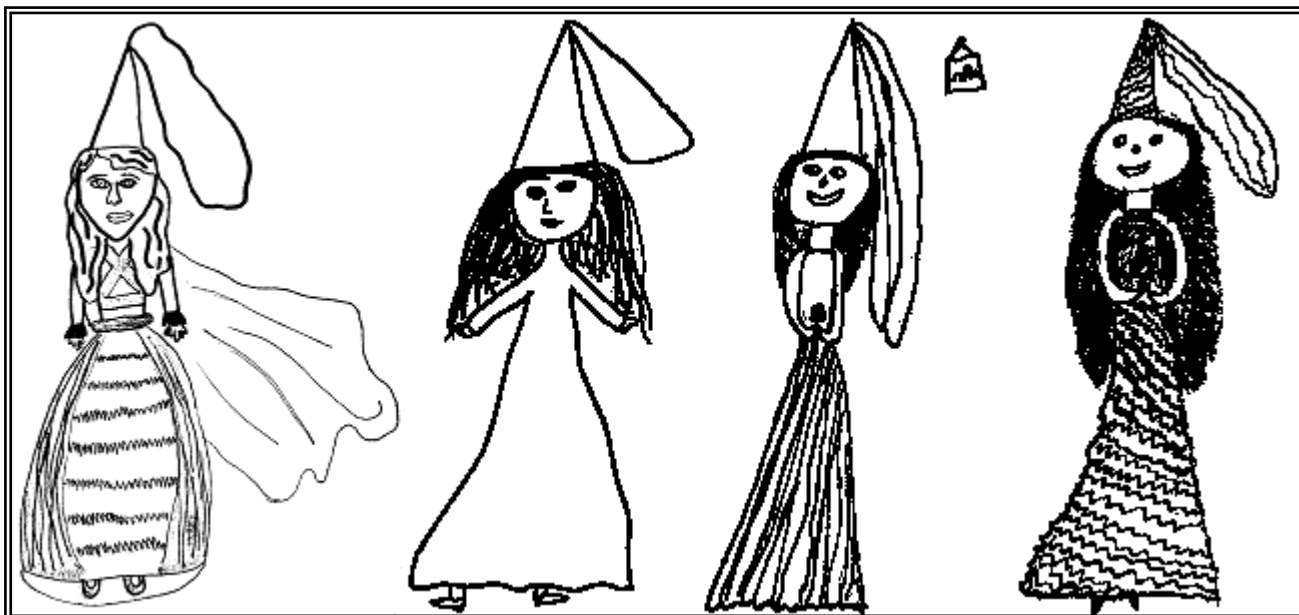

Anna H.

Zkusila se vrátit na hrad Karlštejn, ale

tam ji už zpátky nevzali. Tak se Bílá paní přestěhovala k zámku Hluboká a tam strašila až do konce života.

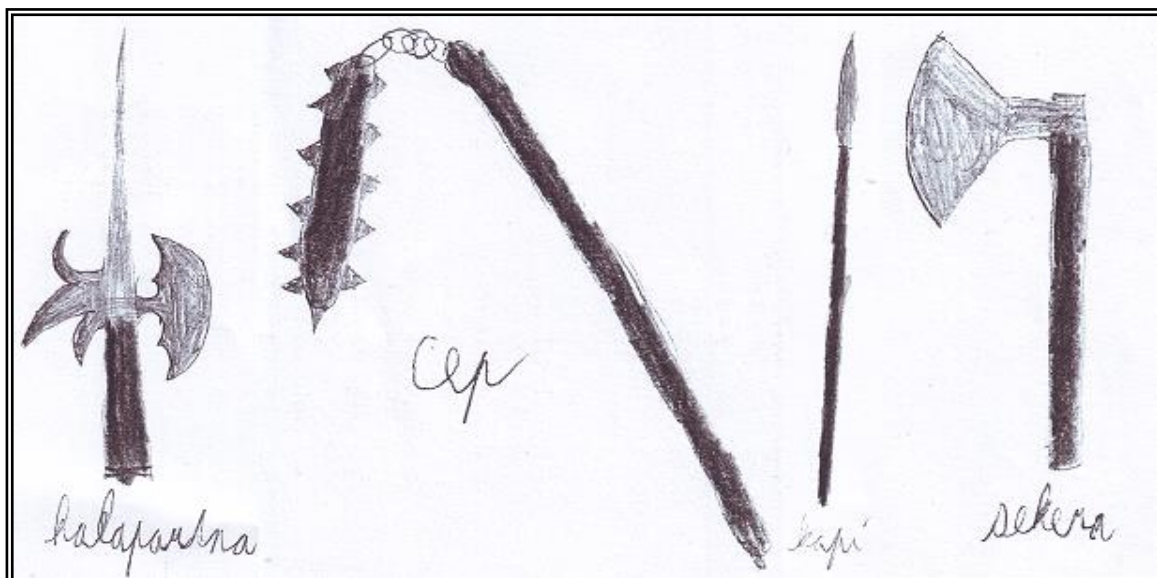
Jiří K.

Michaela D.

Eliška K.

Anna P.

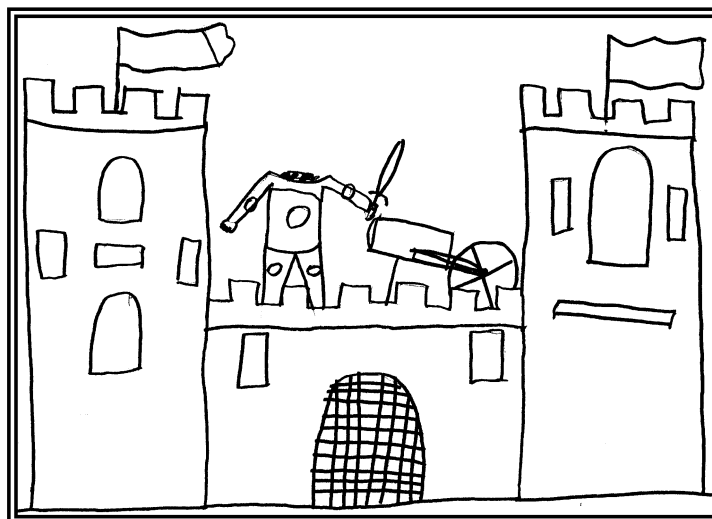

Pavel Stoklásek

Hrad Kost

*V hradu Kost
je lidí dost,
těším se, až tam pojedeme,
pěkně si tam užijeme.
Dáme si tam zmrzlinu
a uvidíme trhlinu.
Trhlina je ve věži
a všichni k ní běží.
Avšak je tam plno schodů,
už aby jsme jeli domů.*

Pavčina K.

Marek K.

Pavčina K.

Patricie T.

Buchlov

Buchlov, známý to hrad
a kolik herců mělo tu čest v něm hrát.
O statečném kováři, znáte tu pohádku?
To je jedna zajímavost jenom tak namátkou.
Jednou tam vyrazím, ať vidím to zblízka,
určitě narazím na známá místa.
Na místa, která z pohádky znám,
třeba tam bude Mikeš osobně sám.
To asi ne, dělám si srandu
a nebo narazím na celou tu bandu.

Patricie T.

Sovinecký les

Jdu si takhle na Sovinec,
vidím cestou černý les.
U Sovince v lese,
každý se tam třese.

Jsou to černé čáry,
báby si tam hrály.
Když si všimly bílé paní,
vzaly si byliny a šly za ní.

Než se tam dostaly,
paní jim zmizela,
báby si myslely,
že je to cholera.

Filin T.

strašit, tak šla spát.

Ráno se probudila a zjistila, že někdo je na hradě. Nějaký neznámý človíček.

Byl to princ! Princ hledal starou bábu Bílou paní, ale nenašel, protože stará bába Bílá paní byla duch, takže se schovala do obrazu. Když si

myslela, že princ je pryč, tak vylezla, ale princ byl před ní a rychle ji políbil a stará bába Bílá paní už byla zase krásná princezna.

Michal D.

Obrázek rytíře v titulku 5. třídy nakreslila Dana F..

Kost

Včera jsem měl velkou zlost,
vydal jsem se na hrad Kost.
Byl tam velký most,
přiletěl tam kos,
měl tam jídla dost.
Na hradě je bílá paní,
která nemá klidné spaní.

Šimon K.

Na hradě Okoři

Byl jednou jeden hrad a na tom hradě bydlela stará bába Bílá paní, která přesně o půlnoci chodila strašit. Někdy k ní chodíval bezhlavý rytíř, který, když si sedl a sundal helmu, tak si sundal z krku i celou hlavu a potom si ji vždy nemohl nasadit zpět.

Když šel rytíř zpět do lesa, tak jednou potkal Gummy méďu. Méďa rozhazuje bonbóny a rytíř ty bonbóny sbíral a měl je na večeri.

Na hradě už byla půlnoc a stará bába Bílá paní šla strašit, ale když šla po hradbách, tak zakopla a spadla. Měla úplně špinavé šaty, a proto si řekla, že dnes nebude

Pražský hrad

Dívám se na Pražský hrad,
napadá mě velký hlad.
Chodím po kopci, hory, doly,
nacházím tu tolary.

V okně prezident stojí,
kytky se tu hnojí.
Služky k němu nesmí,
kdo ví, jestli nespí.

Michaela D.í

